

Til deputasjon til å taka mot Kongen blir oppnemnt: Wright som formann, og elles Andr. Moan, Jakob Lothe, Eugen Pettersen, Nordlie, Mjaavatn og Erling Johansen.

Møtet slutt kl. 11.45.

Mottatt av den dertil oppnevnte deputasjon innfant Hans Majestet Kongen og Hans kongelige Høyhet Kronprinsen seg den 24 november kl. 13.30 i Stortinget, ledsaget av den norske regjerings medlemmer og flere autoriteter.

Hans Majestet Kongen uttalte:

Hr. president! Folkets representanter!

Da Stortinget har tilkjennegitt at det har tilendebrakt sine forhandlinger, erklærer jeg herved overensstemmende med Grunnlovens § 80 det 89de ordentlige Stortings forhandlinger for avsluttet.

Deretter uttalte **presidenten** (Hambro):

Herre Konge! Deres kongelige Høyhet!

Det 89de ordentlige storting har avsluttet sine forhandlinger. Mot sitt ønske og mot sin vilje har dette storting hatt en lengere funksjonstid enn noe tidligere storting. Begivenheter som har satt dype skjel i vår historie og i vårt folks liv, er rullet hen over våre hoder siden Deres Majestet siste gang møtte Stortingets representanter i denne sal. Vi vet at målt med historiens mål har dette stor-

ting og dets menn ikke svart til sine egne ønsker og lengsler for land og folk, men vi vet også at alle de representanter som møttes her igjen den 14 juni for å fortsette det avbrutte stortings forhandlinger, den hele tid i alle sine gjerninger, hvor meget enn den enkelte kan ha feilet eller ikke nådd opp til sine egne ønskemål, har vært besjelet av det innerligste ønske for land og folk.

Det er 40 år siden Deres Majestet talte de første ord til Norges Storting: «Jeg lover og sverger å ville regjere Kongeriket Norge i overensstemmelse med dets konstitusjon og lover, så sant hjelpe meg Gud og Hans hellige ord.» I alle de år som siden er gått, har Deres Majestet møtt Stortinget, og for hver gang Deres Majestet har stått ansikt til ansikt med folkets representanter, har det ønske som Stortingets medlemmer har uttalt, vunnet i innerlighet og dybde, og aldri noensinne har folkets representanter med større innerlighet i sin følelse, med større takknemlighet og med større hengivenhet istemt det gamle ønske enn de gjør det i dag:

Gud bevare Kongen og fedrelandet!

Dette ønske istemte Stortingets øvrige medlemmer.

Hans Majestet Kongen og Hans kongelige Høyhet Kronprinsen med følge forlot deretter stortingssalen, ledsaget av den deputasjon som hadde fungert ved mottagelsen.

Stortingets forhandlingsprotokoll ble deretter underskrevet av de tilstedeværende representanter.